

ВЪЗНИКЪ НА ОДНАТА СЪЩАТА У
ОДНОГО СЪЩАТА НА ОДНАТА СЪЩАТА У
ОДНОГО СЪЩАТА НА ОДНАТА СЪЩАТА У

Подписката става:

у Цариградъ

при Драганъ Цанковъ, управителя на Вест-
никъ въ Печатницата на му на Галата

Вън отъ Цариградъ:

- у Търновъ И. Киселица
- у Шуменъ Ив. Рачковъ
- у Габрово Ив. Грудковъ
- у Казанлъкъ Ив. Валидовъ
- у Плевенъ Оджановъ
- у Босна-Звара Х. Г. Славковъ
- у Калотеръ Х. Н. Х. Димитровъ
- у Сливница Г. Димитровъ
- у Пловдивъ И. Груевъ
- у Пазарджикъ Б. Марковъ
- у Ямболъ Георги Маринковъ
- у Свиштовъ Янко Ангеловъ
- у Разградъ Василко Петровъ
- у София Х. Мано Стояновъ

ВЪЗНИКЪ НА ОДНАТА СЪЩАТА У

ВѢСТНИКЪ ЗА БЪЛГАРСКИТЕ ИНТЕРЕСИ.

Годишната цена продажбата е: у Цариградъ 150 гр. кайма, а вън отъ Цариградъ 180 гр. кайма. Месечната продажба е: у Цариградъ 15 гр. кайма, а вън отъ Цариградъ 20 гр. кайма.

Единъ листъ стои 4 гр. а единъ листъ 2 гр.

Имена които се отнасят до редакцията
содержатъ се до Драганъ Цанковъ.
Листъ у които стои подписката, отговаря
за Вестникъ.
Имена които се отнасят до редакцията
содержатъ се до Драганъ Цанковъ.

- Български Славяноболъ
- Саринъ
- Димитър Спиридовъ Петровъ
- Спиридовъ Бр. А. Горюхи
- Дупница им. Димитровъ
- Видинъ Х. Т. Цанковъ
- Хасковъ Христоуа Чорбаджия
- Ловечъ Янко Христоуа
- Враца
- Кюстенданъ Дон. Ив. Християновъ
- Велесъ Г. Икономовъ
- Солунъ К. Димитровъ
- Савлево Ив. Райковъ
- Бургасъ Койко Райковъ
- Савлево И. А. Ставровъ
- Русе Петъръ Ставровъ
- Горно Бр. И. А. Абрамовъ
- Враца М. Поповъ
- Галацъ Бр. Добровъ
- Варна Бр. Георгиевъ
- Букорестъ Ив. Момковъ
- Русе Г. А. Карамановъ
- Видинъ Г. Момковъ

Управитель и Издатель Драганъ Цанковъ.

БРОИ 51

ЦАРИГРАДЪ 1860 МАРТА 12

ГОДИНА 1

ИЗВѢСТІЕ.

Съ слѣдующиятъ листъ ся свър-
шава първата година на обнародва-
ніето на „Вѣстникъ“ и, споредъ
както бѣхме ся обрели, отъ вто-
рата година ще почнемъ да изда-
ваме два голъми листа на неде-
лѣтъ.

Голѣмата плата дѣто давали
на пощата, принуждава ни да у-
чолѣмъ цѣнѣтъ на вѣстникъ-тъ
за повѣтъ.

Тѣй, цѣната за въ цариградъ ще
си остане пакъ 150 гр. кайма а за
вън отъ цариградъ 200 гр. кайма.

За да не паднемъ въ мѣнотѣ-
ти на преминалата година, поч-
тенни спомоществатели ся у-
чолѣмъ да забѣлѣжатъ добръ
тъй дѣтъ нѣтъ.

1. Никою безъ исклученіе нѣма
да проваждамъ вѣстникъ додѣ не
ни ся прати годишната му цѣна
право до насъ, или пакъ додѣ не
ня поше отъ настоятеля който
ся намира на онова мѣсто.

2. Монетѣти, които ни ся пра-
щатъ отъ вън за цѣната на вѣ-
стникъ-тъ, ще ни пріемаме по филъ-
тътъ въ цариградъ.

Настоятели отговарятъ какъ-
то за вѣстникъ-тъ така и за цѣ-
ната му.

Спомоществатели които
желаятъ да имъ ся праща вѣстни-
къ-тъ право на името имъ, нека ни
прѣдизвѣстятъ.

Макаръ да имаше тая година ма-
лку оплакуваніята въ пріеманіето
на вѣстникъ-тъ отъ пощата или отъ
настоятели изъ нѣ земи добри
мѣрки, за преднята година, а ако
ся случи нѣкой да си не пріема ре-
довно вѣстникъ-тъ, нека ся отправи
право до насъ писмено.

Б. Д. Ще престанемъ да прова-
ждаме вѣстникъ отъ брой 53 на о-
ный лица, които пріематъ отъ нѣ-
колко врѣмѣ вѣстникъ-тъ и не ся
заплатили още

Нашити Българи знаятъ че грѣ-
цкото народно събрание свърши за-
сѣданіята си, написа нарѣдѣти си и ги
представи на В. Порѣта, знаятъ още
че тая нарѣдѣ нѣкой членове отъ съ-

браніето отказахъ да ги подпишѣтъ
Между тѣхъ има трима владыци грѣци:
Едирненскій Кирилъ, Димитриадскій
Доротей и Силиврийскій Мелетій
и прѣдставникъ-тъ на Търновската Е-
пархія, Г. Х. Николи. Знаятъ при то-
ва и протестити които ся испратихъ
противъ това събрание отъ нѣколко
Български градове.

Народното грѣцко събрание за-
ключи засѣданіята си чрезъ едно сло-
во което Г. С. Каратеодори, прѣд-
ставникъ на Едирненската епархія из-
рѣчи. Съдържаніето на това слово—
напечатано на брошурка и ся раздава
изъ Цариградъ—е чудно.

Сѣкоя фраза сѣкоя дума отъ то-
ва слово унищожава българскити пра-
ва, българскити интереси. Българскія-
тъ народъ е представителъ, като единъ
народъ безъ животь, безъ състояние,
безъ чувства, народъ комуто не е до-
зволено да чака никакво поправленіе
въ вѣроисповѣданіето си положеніе. Ми-
налото му, сегашното му, сѣтинната
сѣчко е погълнато отъ панеленизмътъ

Въ истото врѣмѣ това слово ту-
ря на бѣло сѣчката политика на грѣц-
ката патриархия, относително за вѣро-
исповѣданіето ни работи. Тамъ сѣ на-
чертали сѣчкити мѣрки, сѣчкити ар-
гументи съ които праведни исканія
на нашити българи сѣ отласкатъ. Не-
ка сѣкой чете тая брошурка и особно
нека сѣкой разумѣ съдържаніето въ-
трѣ; нѣе обнародваме половината въ
нѣпѣшния листъ.

Колко то за протестити, пратени
противъ събранието, тѣ не сѣ нито зели
въ уваженіе: доказателството е че Г.
Каратеодоръ ся намери да опроверга
Търновскійтъ.

На кѣсо сѣчко е загубено за на-
шити мѣли съотечественници: Иерархія,
духовенство, правдини, сѣчко ся сто-
ни, сѣчко изгорѣ въ Черниятъ казанъ
(Кара-казанъ.)

Това е тѣй, и най добриятъ свѣтъ
когото нѣе ще имъ дадемъ днесъ, съ-
вѣтъ когото до сега давахме, нѣ ко-
го то сѣкога отласнаха— е да не
ся надѣватъ нищо отъ знаята си бла-
гоутробна майка, отъ мината си Ве-
лика църква.

Нека търсятъ спасеніето си; нека
търсятъ другади камакъ за да прекло-
нятъ и утложатъ главата си, утѣшатъ
сѣрцата си.

Ще ни нарѣчатъ и сега Попища-
шипъ, Езуитинъ.....; нека ни нарѣ-
чатъ. Истината която думаме си е
пакъ и с т и н а .

Нѣе не обнародваме, нѣе не пече-
таме сами тая и с т и н а . Ти
бы ся видѣла подозрителна. Нѣ за
наша честъ, нѣе и намѣраме въ сло-
вото на Каратеодори, което прѣдста-
вява мнѣніето на събранието, и сѣв-
дователно на мината В. църква.

Само ся жалимъ че непознаватъ тая
истинна.

Оцѣненіята си, даваме ги на сѣко-
го отъ читателити си, на сѣкого отъ
милити ни съотечественници. Ако ги
разумѣятъ, щастіето имъ е утѣрено.

Панславистити и панеленистити ни
прекарватъ за зломыслиници на на-
шіятъ народъ. Съвѣстѣта ни е чиста.
Остава само да познанимъ да ли наши-
ти Българи ще ся пажнатъ въ аята
на панеленизмътъ.

Клеветити които до сега врѣхъ насъ
паложиха ще паднатъ отъ днешно то
приключеніе.

Колкото за реченната брошурка, въ
наштити си листови ще отговоримъ на
точкити които ся отнасятъ за българ-
скити работи.

**СЛОВО— изречено отъ Г.
Стефана Каратеодори слѣдъ
свършваніето на дѣлата на
народното грѣцко събрание.**

*Всесвѣтѣйшии Владыко и бла-
женнѣйшии отче, свѣтѣйшии архіереи и
почтенни представители!*

Его най послѣ, въ растолпіе почти
на една и половина година това почтенно
събрание достигна до крайтъ на трудовети
си. Най сѣтъ то подписа наредити си
предѣле ги тамъ гдѣто требаше; и сега
надлежи на правдината на честното Прави-
телство да сѣди за съотечественити имъ,
споредъ високата програма да подвърди
удобренія, и наложи повелителното имъ из-
вършваніе.

Настояния много казахме, и ся пре-
прахѣме не малко, и по нѣкогашъ, както
ся случва въ такива обстоятелства тѣжки
думи си разменихме. Изъ сѣчки тѣя станаха
въ крѣгѣтъ на пріятелскити сношенія, и на
почитаніето ни нѣмъ духовнити ни бащи.
При това врѣмѣ камакъ една сама цѣль,
спр. какъ да можимъ да изпълнимъ, колкото е
възможно твърдо и достатъчно изложени-

та ни и вѣврѣната отъ честното правител-
ство дѣлѣностъ, за полза на разнити плеко-
на на православниятъ свѣтъ който е подъ
високата властъ на любезниятъ и човѣкоу-
бѣвѣнъ нашъ монархъ и самодержецъ Сул-
танъ Абдулъ Меджидъ-Ханъ, и за сламата
на духовенството на св. мѣйка, самата цѣ-
тинна католическа и апостолическа църква.

Имаме съвѣстѣта си чиста, защото
работихме сѣкога, като имаше прѣтъ отъ
отеческата промисла на честното правител-
ство, щото священни закони да останатъ
небутиати и непромѣнени, преимущества т
отъ начало непокушени и най послѣ зако-
нити и сегашното състояние на работити
лесмушени, обаче имаше формална заповѣдъ
да наредимъ нечистото избирание и паданіе
на патриархъ, службата и житѣйската ико-
номія на архіеренти чрезъ махнуваніето на
многого тѣжки наскърбенія които утѣсна-
ватъ православниятъ народъ.

За това требаше многогодишнити
рани съвѣстѣ да ся откритъ, да ся отво-
рѣтъ сѣчкити пѣтища на разнороднити зло-
употребленія, които сѣ станали до сега по
наказанію, отъ човѣци въ характеръ и
достоинството на които общенародѣтъ ся
надѣваше да налѣри зашщѣніето си и свя-
щенни канони безопасността си. Изъ зѣ-
тъя колко кривни противоудѣствія, колко
скришни клевети, колко въкове въ подку-
пени вѣстници! Обаче оный които врѣхъ
тѣхъ прѣеха такава опасна оудѣствія прѣдѣ
съвѣстѣта си; прѣдѣ волята на властѣта и
на народнити интереси, требаша да пре-
зиратъ сѣчкити тѣя, като ниски и неподзѣни
лукавци отъ страна на човѣци които
служатъ своити си интереси. И съвѣстѣ
бѣше невъзможно другояче да стани и да
ся налѣри нѣкакво противоположеніе, по-
средствено или непосредствено.

Защото токо планове като ся съ-
бориха, токо желания като ся унищожиха,
токова наслажденія пріегли съ кражба и у-
своеніе — които сега ся гледатъ, по ста-
рити обичаи, преимущества, не само ся у-
нищожиха и запрѣтиха, нѣ още и съвѣстѣ
ся прижиснаха за бѣднотѣта, която мезина
шеха да смутатъ като наддигатъ на сѣкога
пристѣпно движеніе, като викатъ на оный
отъ по простити нѣбратѣ които непознаватъ
скритити нѣмъ налѣренія и дѣйствіята на
събранието, че църквата ся изгубва, че
православіето ся събори и проч. Врѣхъ то-
ва не намѣраме нѣкакво сѣмѣніе у мѣно
си и за това сѣкой отъ насъ, както нѣ-
сѣ по себеси, е прѣдпритовѣтъ.

Полеже оный които имаше такива
благочестива мѣрка оправдаватъ незаконити
си наслаженія за да викатъ противъ про-
извѣстни прѣятѣствія като че сѣ нечести-
ви и отѣжнителни отъ священни канони
отъ които като престѣпахъ нѣколко отъ,
напрѣдъ, доказаха сега чрезъ дѣлата си че
тогава правили доизвѣстити не отъ навѣтъ
нито отъ принужденіе на вънѣшни обстоя-
телства, нѣ отъ произволеніе и отъ зѣла

шол; и тъй тъй сами свидетелствуват противъ тяхъ си, и въ това свидетелство ся памира сичкото изяснение и сичкото защищение на дѣлата на почтенното събрание. За това да не ся распаляме нито да услабюваме отъ непостоянни имъ дѣла и отъ злоупаваніето на оныя които ги подостроуватъ, защото негли ше ся раскаятъ за дѣлата си; нъ сички да ся помозимъ отъ дупшъ, щото сичкити повеления на честното правителство да ся извършатъ точно и ся турятъ въ дѣйствиѣ за обща полза.

„Сѣдѣзъ малко, това наше народно събрание безъ примѣръ въ хѣгописити на църквата и направено въ свѣдѣния и славни дни на честнитѣ нашъ и народнолюбивъ Моисей и по неговата славна заповѣдъ, ся распрѣска и ся отдѣлячи, като върви сѣкой отъ насъ съ жално съмнение заради „кой ше извърши сичко това“. И пакъ отъ онова което чухме и видѣхме отъ близо и най повече ако повторимъ на умѣтъ си оныя безплатни работи които ся случиха тѣя послѣдни дни отъ страна на лицата които съставятъ свѣдѣніята синода и които паскърбиха църквата, видѣше ся че това стана нарочно за нейнъ срамъ и за огорчение на почтенното това събрание, щото да дадатъ благоверіе и удоберіе на оныя които заблуждаватъ съ предмислено напѣрвѣне стадо на апостолската мандра, сички които уважаватъ славата на свѣщеното ни духовенство и благочестивото средоточіе на оныя които упазиха чрезъ мѣстителската си кръвъ свѣщенното съкровище на апостолската православна църква и на бащити ни които ни го предадоха безъ никакво лукавство и неизменено, дуамъ, станаме безъ дързостъ и ся изоближихме отъ горчива скръбъ.

„Нѣ треба да имаме дързостъ. Свѣщенни канони, правдата, голѣмото множество на гласовѣти съединени съ високата воля, съ здрави сѣдѣзници на събраніето. Господъ нашъ който е упазилъ отъ толко въкове, отъ такива падения, и който е спасилъ отъ разношарни догми самата православна и апостолска свѣта негова църква, честната и всенепорочната наша майна, ше произведе и сега слѣдствія отъ невинности, негли и по славно нѣщо. „Кой познава сѣдѣніята Господни“, за това като начивъмъ треба да не дадемъ на тѣхъ нашето обездързостеніе, нѣ нека ги одързостимъ въ надѣждата на извършваніето. Постоиннитѣ и твърдитѣ характеръ на всесвѣтѣйшитѣ нашъ владика и председателъ на събраніето, и добрата воля на недостатъчнитѣ членове на свѣщеніята синода които вършатъ заповѣди на правителството, ни засвидѣлствуватъ пѣлно сполучаваніе въ желаніето.

„Нитѣ треба да ся паскърбяваме отъ коикото треба, за гдѣто въ послѣднитѣ тѣя дни ся отстраниха отъ насъ нѣкои лица отъ съборѣтъ които отъ първо бѣха толко горещи сътрудници; защото ся не съгласуватъ не само въ причинити, но и въ дѣлото. Оттегованіето на двамата почтенни миряни съдържава лични причини, както сички видехме и както ся види дѣйствително. Трина архіерей, негли по простити, за да не речя нѣщо по неприятно, св. Едипренскіятъ Г. Кирилъ (интересно е имената имъ да ся предадатъ на сѣденіето, на исторіята) св. Димитрийски Г. Доротей и св. Силврийски Г. Мелетий, като сработиха и подпасаха свѣдѣствителни членове показватъ сега че станали отъ глупостъ, жертви на крайни лукавства на по лукавити, както ся откри отъ турялци имъ въ съборѣтъ подписи; щото отказваніето на подписити имъ въ свѣдѣния бригадни нареди които тѣ по напредъ подписаха, освѣнъ гдѣто е сушъно и не докарва никаква вреда, показва и не постоянството на човѣцити които дѣйствуватъ (подбуждени) отъ други и по друга причина.

А причината на отказваніето на братіята българи е най повече непознаніето на заповѣдти на високата программа (непознаніето) на службата и на прилично стѣта на това събрание, както ся видѣ отъ вчерашното прочитаніе на прошеніе то на Търновци и както ся предвиждаше отъ първитѣ предложѣнія които станаха предъ врѣмѣ отъ представителитѣ имъ. Рѣчението о прошеніе съдържава двѣ точки:

1-во Като българско то духовенство ся счита дольо отъ голѣмата църква и ся злоупотреблява отъ грѣцкото, нужно е да ся положи въ сѣщитѣ степенѣ;

2-ро Българити, понеже говорятъ въ прошеніето си като отъ страна на сичкити братія българи, искатъ да избиратъ тѣ сами въ сѣкой епархія Митрополитити и Епископити си.

Който прочите обаче съ влияніе високата программа осѣща хесло че и двѣти тѣя не сѣ въ сносеніе съ прилично стѣта на това събрание. Нѣ за първата точка ше речемъ че нашата майна Ст. Църквѣ, никакъ не раздѣля нито познава българско духовенство различно отъ грѣцкото, както и непознава нито Влашко духовенство, нито Арнаутско, нито Арабско нито грѣковарменско, нѣ само едно духовенство, грѣвоставно то, и уже има въ него много архіерей българи въ грѣцки епархії, кѣто и арнаути и други народи. За това става явнѣно че тѣ несправи никакво отлѣчіе за народностъ.

И понеже туку речѣ въ сичкити български епархії споредъ свидетелството на самитѣ представитѣли както и въ Босна дольо то духовенство сир. архіандритити, сингелити, иконошници, протопопѣти, свѣщеннишци, еродіонити, поддѣконити, анагностити и пѣвцити, сички тѣя сѣ българи, и никой нигдѣ грѣкъ, злоупотребленіето на българското духовенство, както думатъ, е нѣщо отъ невъзможности. А ако и самитѣ митрополити, като е грѣкъ, притеснява, това произлиза отъ безчиніята които истичатъ отъ Герондическата система, която ся предприема най повече отъ прѣвръженици на Герондизмѣтъ. И събраніето ся занимава сега да отгласи това своеволие, противъ което и грѣцкити епархії ся оплакватъ много пѣти; за това и ся покачиха, и трѣбаха да сѣ работятъ въ добро то намѣреніе на Правителството чрезъ общи и полезни нареди, а не да поддѣгатъ причини за сичко което е до сега ставало, защото е бесполезно и пѣлишно. (сѣдѣува)

ИЗГЛѢДЪ НА БЪЛГАРСКИТЕ РАБОТИ.

Новити които приехме сѣ до 29 Февруарія.

Отъ учителѣтъ на Акарджанското училище въ Желѣзникъ, приехме едно опровергѣтелно писмо. Безпристрастни въ положеніето си, нѣ ше отворимъ отъговѣти си на тѣя дописка. Нѣ като я обнародваме, нѣ сме дачѣ отъ мыслѣта да удобряваме раздорити които днесъ владѣятъ въ да роднитѣ работи въ Желѣзникъ, и да дадемъ подбужденіе въ това сѣстояніе на работити. Напротивъ, тѣя дописка ни дава случай да говоримъ още веднѣжъ врѣхъ тоя подлогъ и да покажимъ — ако ни или отъ рѣщи — по лесити средства за съединеніето.

« На свършваніе то на 1857 година дума горѣпомянатата дописка, ревностни членове за съединеніето [Акарджали и не-акарджали] почти сѣ бѣха съгласили да ся съединятъ училищата, и само бѣше останало да ся събератъ да нагласятъ строй по който да ся съединятъ Разглѣдаха — какъ двамата главни учители акарджански и неакарджански да ся раздѣлятъ уче-

битѣ прѣдѣти, щото нито на едного то на друго, честѣта да ся повреди. »

Прѣди двѣ години съществували въ Желѣзникъ ревностни граждани за съединеніето; днесъ интереситѣ, познати не сѣ ли сѣщити? общото добро не е ли сѣщото? подобни граждани защо да не съществуватъ и днесъ?

Онова което нѣе желаніе да ся извърши въ Желѣзникъ, Желѣзничане и тѣ го желаятъ. Истинна, че мѣстотѣ произлизатъ за сполучаваніе то на това желаніе: нѣ тѣя мѣстотѣ сѣ частни и предъ общото добро, предъ обща та полза тѣ ся заличаватъ. Нека двѣти партіи направятъ оставки; нека два тѣ ги види учителя оставятъ на страна едно славолубіе кое то не е похвалително. Нѣя сѣкаме че не ше е мѣчно сѣкой отъ тѣхъ да ся натоварѣ съ оныя прѣдѣти които е достоинъ да приава. Нѣе не сѣдимъ учителѣтъ по прѣдѣти тѣ; пѣдѣтъ тѣ който ся принесе въ общество то и у владежнѣти доказва предъ насъ, достоинство то на учителѣтъ.

Тѣй прочіе надѣваме ся че наши тѣ съотечественици въ желѣзникъ ше положить първи тѣ си грижи първи тѣ си старанія за да дадатъ край, веднажъ за сѣкога, на това сѣстояніе на работи тѣ коѣ то отъ денъ на денъ става по вредително. Тѣя раздори които съществуватъ между двѣти училища, сѣ една рана коѣ то съдържава и произвежда най люти тѣ слѣдствія въ община та. Освѣтъ че духоветѣ сѣ сѣкоги въ непріятелско расположение, освѣтъ че страсти тѣ ся развиватъ и сабарятъ сѣкаво предпріятіе, нѣ и никакъвъ успѣхъ неможе да ся лѣсни предъ очѣти на народатѣ и училища та, едно на друго противни, вѣсто да върватъ съгласно въ просвѣтителнѣ тѣ пѣтъ, плаватъ и ся губятъ въ непрестанити припирпир.

Не. Треба Желѣзничани да разглѣдатъ сичко това и да направятъ изново училищата имъ да бѣдатъ за примѣръ. Съединеніето на учебити имъ заведѣния ше е за тѣхъ една стѣпка повече къмъ просвѣщеніето и за насъ, единъ знакъ за родолубіе то нѣтъ.

До гдѣ сме въ книгата на училищата и учителитѣ нѣе ше забѣлжимъ и сѣстояніето на оныя въ Ловичъ. По примѣрътъ на Желѣзничани, нашитѣ съотечественици въ Ловичъ, обичатъ и тѣ да иматъ двѣ главни училища, Долю-крайското и горно-крайското. Нашитѣ старанія за да ги принѣдимъ да ги съединятъ и да съставятъ само едно ерѣдоточіе бѣха напусто. Днесъ още нѣе ше имъ кажимъ онова което казахме на Желѣзничане. Тѣ сѣ въ сѣщитѣ случай, сѣщити забѣлжаванія могатъ да имъ са полезни.

Чрезъ една дописка отъ Троянъ ся научаваме че въ Ловичъ горномахленскіятъ учителъ, г-нъ Манолъ даѣ оставката. Гражданитѣ сѣ стараятъ да въведатъ единъ другъ на мѣстото му. Нѣкато сѣ направили тѣя реформа, свърѣменно нѣя бѣхмы желали да ся постараятъ отъ сичко сѣрдце за съединеніето на двѣти главни училища на едно само главно.

Приехме « отъ едно мѣсто на Търновската епархія » едно изложеніе върху двата протести които Търновчани пратиша до Караказанскіятъ патрикъ и обнародваха въ Ц. Вѣстникъ. Това изложеніе сѣ пратило до Г. Екзархоса който го захвърлялъ и не го обнародвалъ, по причина че му ся видѣло неправославно и слѣдователно скверно. »

Нѣе препорѣчваме тѣя статія на Търновчани. Като бѣха искусени и готови да защитятъ « неукоризненитѣ характеръ и евангелскитѣ добродѣтели! на свѣтителѣтѣ! си » не сѣ сѣмѣваме че ше сѣ повече расположени да ся углѣдѣтъ въ нея. Безъ да предваряме, тѣ ше видятъ какъ нашити българи сѣдятъ протестити имъ, направени подъ фанаріотско вліяніе.

Новинити ни отъ Охрида сѣ твърдѣ чюдни, до толко чудни щото сѣ първички въ родѣтъ ся между нашитѣ българи. Нѣе ше ги прикажимъ тѣй какъ то ни ги съобщаватъ.

Прѣди нѣколко мѣсѣца, Охридчани отворили едно българско училище въ което закрѣпили и единъ учителъ отъ помежду си за взаименъ редъ. Учителѣтъ показавъ голѣма ревностъ за развитіето и напредваніето на дѣцата.

Нѣкои грѣкомани, като видѣли това побѣдени и почукнали отъ ядѣ — тѣ сѣ думити на дописка — и споредъ обичаятъ оп, чрезъ раздоръ, клевети сполучили да затворятъ училището, за да не ся предава българскіятъ языкъ. На това, народѣтъ поддигналъ голѣма распрѣ, нѣ тезѣ пропадѣнни сполучили и нея да задушатъ.

Обаче народѣтъ постоянъ въ ревността си, умолилъ учителѣтъ да предава ношѣмъ, и тѣй, днесъ нашитѣ съотечественици въ Охрида, отъ голѣмата си ревностъ, пращатъ дѣцата си пося да учятъ български, Прѣданіето започнувало на 12 вечерѣта и дръжало до 2 часѣтъ сутринѣта, сир. трае 14 часа.

Въ българското училище ся сѣмѣяли 400 дѣца, а въ грѣцкото нѣмало нѣто. 5. Учѣнцити показвали голѣма ревностъ, и сѣ случити си сили ся стараятъ да учятъ и сѣ направѣли твърдѣ добрѣ въ българскитѣ языкъ.

Не ше направимъ никакво разсѣжденіе врѣхъ това; дѣлото е доста бласково и лѣачи слѣдъ него ся приличити похвали. Оныя отъ нашитѣ градови на които училищата клеятъ въ една укорителна неидентелностъ могатъ да зематъ примѣръ отъ Охридѣ, който градъ е обляженъ и натиснатъ отъ непріятелитѣ на нашата народностъ, Охридчани олицетвораватъ въ дѣветѣйскіятъ вѣкъ, първитѣ христѣли, които тогочасъ дѣтеснеп отъ поганскитѣ римски императори, правяха, подъ земита ношѣи събранія и славяха оногочасъ който сп изля върѣхъ врѣхъ Голгота.

Нѣ нека не прекъсваме новинити отъ Охрида. Споредъ положителни извѣстія, истата дописка ни увѣрѣва че новонабранитѣ фанаріотѣи когочо Караказанската патрикаха ся сѣи да наложи на Охридчани, подложилъ 20,000 гроша на К. Ничоти, по родѣтъ Куцовлахъ отъ Крутово — К. Ничоти е представитѣлъ въ грѣкопатришкитѣ съборѣ отъ страна на битолската епархія за да жесвидѣлствуватъ противъ Охридчани и за полза на новонабѣженіята.

Въ Солунъ грѣцити не сѣ по малко дѣтесни въ лукавити ся постѣпихи. По Неофитово побужденіе отъ Цариградѣ, тѣ затворили книгопродавницата на нѣкой си Нидѣчѣ Държоловитѣ отъ Воденѣ. Тѣ сѣ го тѣвали да го теглятъ на сѣдѣ, защото побългарявалъ свѣтътъ.

Новинити ни отъ Битола не сѣ по малко лажни отъ горинити. Тамошнитѣ фанаріотѣи Бенедиктосъ, причинилъ смъртъта на игуменѣтъ на Кръстовъ манастиръ полвинъ часъ лѣдѣ отъ Битола. Причината бѣха че игуменѣтъ бѣше ушъ вѣнчалъ една мола съ единъ младѣ. Шомъ като владиката сѣ училъ аргосва го, и го зазира въ едно смъртно мѣсто. Тамо го държалъ 40 дни и му искалъ 3,000 за да го освободи. Нѣ окаянитѣ игуменъ каго нѣмалъ отъ жѣдъ, мѣдѣлъ ся да го пусти че ако събере нѣщо да му даде. Най послѣ игуменъ ся освободилъ и слѣдъ три дни трѣгналъ отъ тоя свѣтъ.

Истинската причина на гоненіята които покойнитѣ игуменъ притрѣпѣлъ бѣла голѣмото му родолубіе и неуморити старанія които полагалъ за народно образуваніе. За да му негрѣчи на фанаріотскитѣ постѣпни, човѣкоубійцата Бенедиктосъ, ся мѣжалъ да го глѣби и затрѣе. Единъ денъ тѣя двамѣ

не издържат предъ правосудіята. Сидя, фаворитикът за беззаконіята си, и изумеватъ, а, правдолюбци, си.

Мажътъ на една млада жена забѣгналъ по приишан на търговски селения, Фана-маритинътъ Венедиктосъ, принудилъ подланици си да я издържатъ да ся ужени, и я уверили че мажътъ ѝ умрѣлъ. Тѣй прелестена, жената ся умажюва. Слѣдъ нѣколко время, първиятъ ѝ мажъ дождава; тя напустюва вториятъ и го перачи. Венедиктосъ искалъ 2000 гроша за да ѝ дозволи да земе първиятъ си мажъ и за това ся дръжѣлъ въ конакътъ си !

Отъ сичкити тѣхъ новини сѣкой види че гръцци и гръкоманити сж дигнали глава върхъ сичко което е българско. Тѣ сж мжчятъ да смаятъ сѣкое родолюбиво появяване. Нѣ ще ся случи отъ двѣти едно, или българити ще станатъ гръци или гръццити ще ся останатъ въ скачаніето си. Първото е невъзможно, невъзможно отъ сѣкадѣ; второто е вѣроятно. Тѣхъ движениѣ на гръццити не сж днешни нито, вчерашни; тѣ сѣдватъ отъ много вѣкове отъ онова вѣкъ, когато пѣвдвали сношеніа на тѣхъ два народа ся начинаха.

Извѣстиятъ ни отъ Хаджиръ че селянити ся гдетъ да сѣбраждатъ една цѣква. Тѣ имали една, и споредъ както на казва дописникътъ ни, тя била доста голѣма, щото въ празнични дни не можала да ся пѣхли отъ народъ. Това дѣло е похвално и пажбно; нѣ е изишно. Виѣсто да прѣскитъ огромни количества за въздиганіето на една цѣква, която разгѣдано малкото число народъ на селото, ще е безъ никаква нужда. Не ще ли е подобрь да ги употрѣбятъ за полза на училището?

Дѣ да видимъ г-на Екскъ-сархоша съ неговити тукашни С а м о к о в а ѝ и. Самоковчани не ще ся упорѣдвуватъ думаше той, на дождаваніето на г-на Пансія. Истинна ли е? Слѣдъ малко ще го покажимъ на Екскъ-сархоша. Е? угождава му да прѣкарва нашити съотечественици за непосредствени перѣшители, вліяни, и кога вѣрватъ противъ него, за заблуддени. Блазе му че върви въ правиятъ път.

За да докажимъ на Редакторътъ на Фаварія че извѣстіето му върхъ Самоковскити работи не е истинско, нѣе ще му разкажемъ съдържаніето на едно съобщеніе отъ Самоковъ.

Това съобщеніе не дума че г-нъ Пансія е стигналъ въ тоя градъ. То извѣстия че сичкити жители безъ изключение, сж перасложени да го приематъ и нешатъ да го вѣржатъ. За да направятъ рѣшеніето си по законно тѣ направили дѣхъ мазбати, подписали отъ сичката епархія, мазбати които пратили до Нишскити Управителъ. Съдържаніето на тѣхъ мазбати было: пълно и рѣшително отричаніе стѣ Дели-Матея и отъ представникътъ му, г-на Пансія; недозволеніе на тоя послѣдния да живѣи въ Митрополіята, нѣ въ хантъ; описаніе на сичкити злоупотреби и гнусави лошасти на Дели-Матея.

Мазбатити сж испратени до Нишскити паша, когото умолили да ги съобщи до В. Порта.

Това е доста язасително; и нѣе ще отладежъ похваля на нашити съотечественици въ Самоковъ — които г-нъ Екскъ-сархошъ ся мжчи да представи непостоянни — че сж твърди въ памѣненіето си.

Нѣе не ся боиятъ че Редакторътъ на Фаварія по обичаитъ си ще кажи че това съобщеніе е намайсторосано. Лицето което ни праща нѣа много повече чистосърдечіе и българство отъ него.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА БЪЛГАРИЯ

Сливенъ 2 Февруарія 1860.

продълженіе

Уроцитъ сж такъвзи, каквито приличатъ въ П. Гимназіа споредъ силитъ на ученицитѣ. Сетиъ отидѣхъ въ кафенето, дѣто се събиратъ пѣчето градоначалници, които сами ме утѣрваха, чѣ до сега не сж видѣли отъ други учители такъвзи порядокъ, тѣй въ училищата както и въ черковата. А въ медѣли сутрешетъ, като отидохъ на черкова повече се насладихъ отъ черковнитѣ пѣнія, които ученицитѣ пѣха, съ другитѣ пѣвци, а най повече съ Г. Доброплодного, който украсява често черковитѣ съ искуснитѣ си пѣнія, като единъ отъ найпървитѣ български пѣвци. Подиръ черкова глѣдахъ съ голѣмо благочиніе чѣ Г. доброплодний води ученицитѣ си въ училището, и доволенъ народъ върви подиръ. Отидохъ и азъ отъ любопытство да видѣхъ, тамъ като се наредихъ до 500 ученици, и до 200 въкашни слушатели, сичкитѣ си снеха покривитѣ на главитѣ, а фана Г. Доброплодний съ ученицитѣ да пее черковна една пѣснь, подиръ която, като наседаха сичкитѣ, за да имъ приказва отъ катедрата за благоправіе, което, както ми казаха, предава всяка недѣля подиръ черкова, и като разясни живо каква честь трѣба да въздава человекъ къмъ челоуѣчеството распусна ученицитѣ. Но тамъ се готвехъ и азъ да изляза, глѣдахъ чѣ колкото въкашни хора имаше, пакъ наседаха, и като почитахъ защо, научихъ се чѣ Госп. Доброплодний свосовно, безъ никакво улѣженіе приелъ еще единъ трудъ, т. е. да придава въ недѣля подиръ черква на сичкитѣ еснафски момчета, и други въкашни млади, кѣто шатъ: Аритметикѣ, Българскѣ Грамматикѣ и Епистографіѣ, за което всичкитѣ граждѣ въздаватъ хиляда благодарности Г. Доброплодному и за това негово благородно и общеполезно дѣло, и на което и азъ присѣгнѣвахъ, и видѣхъ колко ревностно распрѣсва ученіето въ Отечеството си, тойзи великодушнѣ мжжъ и колко деликатно и безъ да се осѣща глѣда да всяди въ сърцата на сичкитѣ слушатели благоправіето. Но защо ни приказвашъ сичкитѣ тѣзи бы рѣкли нѣкоя? не за друго, но само защото сж добри общеполезни, и защото бы было добро, да ги подражаватъ и други учители по други мѣста!

Но нека изложѣмъ ифичко и за великодушнѣто, черковно, училищно тѣржество, което се извърши на Тръ-сѣтителѣ сега въ Клуцухоръ. Клуцухорското Велкодушнѣ ново училище се свърши, и прѣдѣли се да се освѣти на 30 Януаріа. Господ. управителъ училищный Доброплодний, като неуморилъ пріе и тѣзи грижѣ отъ горѣ си, и нареди какъ трѣба да стати редъ на това тѣржество.

Училищнитѣ врата се украсиха съ вѣнци. Горѣ въ училището се нареди съ цѣвти бразъа на Султана отъ една страна, а отъ другата Свѣтій Кирилъ и Методій, като покровители на това училище.

Въ сѣбота подиръ великодушната служба наредиха се сичкитѣ ученици сливенски, Клуцухорски, както и отъ Дѣвческитѣ училища отъ вѣтъ черкова, и всякъ държеше ключе отъ чеширъ и свѣщъ въ раката си както и многочисленния народъ мжжи и жени и священникитѣ облечени, както и анагности, които носеха фенеритѣ и други, тръгнаха съ пѣвцитѣ, които сладко и високо пѣха тропаритѣ на свѣт. Кирила и Методія, и тѣй съ 1000! почти ученици и много народъ обиколиха Клуцухоръ, като клепише напредъ клепалото, и тѣй влязаха въ новосъзданното училище, гдѣто станъ водосвѣщеніе, послѣръ, което Г. Доброплодний приказа трогателно слово, до токожъ

дѣто трѣ пѣта во словото ии настрѣхнаха космѣтъ! токожъ сходно и распахително приказваше, подиръ което бѣха опредѣлени ученицитѣ и испяхъ — «и о г а я л ѣ т а». Като се свърши черковния тойзи обрядъ и слово повтори и каза особено словце за милостивнѣ нашъ царъ, въ дѣлтѣ на когото нѣи се радваме на токожи неговѣ благодареніа, и пакъ пчеше клуцухоръ отъ гласовѣтъ на ученицитѣ, които пѣха — да живѣе нашъ царъ Султанъ Абдулъ Меджидъ. Но не остави безъ да помене Г-нъ Доброплодний и сичкитѣ царски чиновници, както и нашія градскіи управители кайнакамина, които се грижатъ непреставно за нашето благополучіе, — Когато потрѣтиха ученицитѣ «и а м и о г а я л ѣ т а» — и тѣй ся свърши това първо както казватъ, въ Сливенѣ тѣржество училищно, подиръ, което всичкитѣ съ радости и веселіе, зеха да ся отхождатъ, като благословяха всичкитѣ, които сж ставали причина на такъвзи общеполезни нѣща, а най повече Г. Доброплодного, който не былъ малка причина и на това великодушнѣо училище.

ВРАЦА 1860 Януарія 16.

(продълженіе.)

Той о свършилъ курса си у българскитѣ гимназіѣ и е възвѣзъ за учителъ тамо преди 3 мѣсѣци, нѣ защо не е далъ никакво измѣненіе и реформа на училището и наукити то было каквото ся научихъ, по причина, защото го не оставялъ главнитѣ, който ся повече тамо почита, и комуто ся повече слуша думитѣ, понеже е отъ старити музевирѣ, а и платата му по голѣма. Той взема 6,000 а Томо 1000 гроша на годишнитѣ.

Добра цѣпа като на учителъ

Нѣ добръ е при туй и мучителъ!

Хилядо гроша днесъ говедаръ

Не служи село. Какъвъ е той Господаръ ? ! —

Какъ да е, азъ съжалѣвамъ Ломцити, които обрѣнаха своето училище на серкиеджѣици, и ракаджѣици ! ! горкити, че сж слѣпи, та невидатъ ! !

Тѣхъ сж Господинѣ Редакторѣ, които имамъ да ви извѣстѣа за Ломско то училище, за което мы плаче сърцето като го видѣхъ въ такова сѣстояніе! а ви като вѣстникитѣ ви служи за полъж и за поправленіе на нашитѣ мѣлѣи българскитѣ родѣ, смѣстете, тѣхъ мои първи за въ вѣстникѣ рѣдове, въ колонитѣ на «България» нека видятъ нашити съотечественици и нейнитѣ читатели колко днесъ като ражѣтъ на прѣдватъ Ломцити въ образованіето ! !

А зашто сж тѣй у немареніе и прѣзрѣніе изоставили Ломцитѣ училище то си нека сами они кажатъ; зашто пѣнахъ вѣрме да испитамъ отъ кѣдѣ и зашто сж го довели у туй сѣстояніе.

Единъ Българинъ
САТАНА.

ЛОВИЧЬ Януарія 20 1860

Господинѣ Редакторѣ на България

Умолявамъ ви да виѣстити въ честити столпови на ваша вѣстникъ, сѣдующето преключеніе. Преди нѣколко

дни единъ селянинъ поискалъ свидѣтелство отъ попѣтъ си, да земе вулѣ, отъ владѣката за сына си. Нѣ попа зашто имало родѣ, нещѣлъ да му даде свидѣтелство и казува на селянина че този родѣ не може да мжне. Въ този случай селянина утѣва на Ловичъ при владѣшкитѣ архидяконъ Г-на Неофита, или му доказува родѣтъ или не архидякона му казува че ако даде 500 гроша, така можѣ да разрѣши този родѣ, или ако не дава, то неще да му даде вула. Селянина ядосанъ за да му се испълни желаніето, дава горѣреченити пари, и си зема вулѣтъ. Като се враща въ селото си, выка попѣтъ да вѣичей: Сега солото ся раздѣля на двѣ партіи: Едната казува да вѣичей попѣтъ, а противната недава че родѣ, противната партія, казува на попѣтъ да не вѣичава, зашто послѣ зѣи ше пострада, какъто се и случи. Другата партія присилува попа та вѣичава свадбата, и му казватъ догдѣ е владѣш ата вула въ рѣцѣте ти и догдѣ сме нѣе, никой нема що да ти стори.

На вечерѣта като се връщаше попѣтъ отъ свадбата, та си утѣваше гдѣто бѣше кондисалъ; искачатъ нѣколко души пѣнии отъ противната партія и се хвъргатъ като бѣсни върхъ беззащитнитѣ попѣ хващатъ го и го ввождатъ въ двора на тѣхнѣ чорбалѣи.

Сега ся започева страшнѣ бой, вързуватъ попѣтъ, единъ го быятъ съ томи, други го заушуватъ по лицето ускубватъ му косѣтъ и брадѣтъ, обѣрѣтъ му сичко що ималъ верху си, даже и посталити му зематъ, съ това се неудовѣтворѣва бѣената сбирщина скѣсуватъ му книгити, а съ епатрахиля вързуватъ попѣтъ за шѣята като мѣчка; а другити му турятъ юзѣ въ устата, и така босъ изъ снегѣтъ единъ го всѣда други го води за юларѣтъ, а прочити викатъ като бѣсни слѣдъ него. Презъ пощѣтъ завождатъ попѣтъ на близоседното биклиме и го предаватъ на белокабашѣята като нѣкой разбоѣици: Нешастния попѣ саде крѣвъ и калъ остана вързанъ изъ биклемето. Въ това вѣрме, като ся вдѣгаше гюрюлѣята чуватъ ханджѣити отъ ханѣтъ, който е до биклемето, утѣватъ да се научѣтъ какъвъ е този таватуръ. Нѣ като влязатъ въ биклимето зачюдуватъ ся като видятъ попѣтъ въ това сѣстояніе нещастния попѣ: тогасъ стаятъ кефилъ и го пушѣтъ. Попѣтъ и до днесъ лежи болянъ наложенъ въ овчи кожѣ. Той ще ся иска честѣта предъ честното царско правителство, и се надѣеме че ще ся накажатъ тѣзи безправни челоуѣци споредъ цар-царското низаміе.

Нѣ умолявамъ ви, и вые като безпрестрастный сѣдіа, да явите, кой е главната причина на това мръсно дѣло архидяконѣтъ ли който е зѣлъ за родѣтъ петъ стотинъ гроша, или гдѣто били попѣтъ.

Тѣзи сѣшіа архидяконъ преди двѣ години, въ огѣштѣвіето на г-на Илариона, събра около двадесѣтъ хиляды

гроша отъ такива незаконни родове съ условие, че тѣзи пари нещатъ да се внесатъ въ собственната каса на Н. П. Господина Иларіона. Нѣ ще ги аде за въ касата на двѣти градски училища. Никакъ неможиме се увѣри да сѣ излезли тѣзи пари изъ сребролюбивити рѣчи на Н. П. за обща народна полза. Тѣзи сѣщити ирѣси и противни на православния законъ, работи изпълнява и сѣщия Н. П. Г. Иларіонъ и кой може да го сѣди? Като каже; че ние имаме власть отъ Бога, когото вържимъ вързано бива, а когото развържимъ развързано бива.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛЕДЪ

Днесъ отъ Англія па идатъ нѣколко свѣтлинѣ върху въпросити които най много занимаватъ духовети. Въпросътъ за сѣдиненіето на Савоа и на Ниція съ Франція сѣдѣва да привлича сичкото внимание, сичката жаркость на лордовети които съставятъ Англійскія парламентъ. Въ послѣднитѣ засѣданія въодушевленіето на тоя свѣтъ было по голѣмо отъ обичаятъ.

Въ засѣданіето отъ 6 Марта (23 фев) контъ Еландбургъ поиска сѣобщенія които сѣ ставали между Руското, Пруското и Австрійското правителство относительно за сѣдиненіето на Савоа да сѣ представятъ. Търговскій трактатъ и той сѣ турнѣ въ заниманіе и спорѣтъ забѣлжваніето на единъ вѣстникъ, въпросътъ на Савоа както и въпросътъ на трактатъ были като най страшното оръжіе противъ министърството.

Отъ сичкити подробности които Европейскити вѣстници ни допосатъ, види се че днешната политика е била въ парламентъ прѣдмѣтъ на доста голѣми нападенія. *Дейм Нусъ* за отговоръ на тѣхъ нападенія, сѣ изразява съ слѣдующиятъ начинъ:

«Въпросътъ на Савоа нѣна нищо да прави съ трактатъ, който сѣ основава върху свонти си преимущества, и сѣ пріе на сѣкакъ като една иждра и ползвателна мѣрка. Въпросътъ на Савоа е единъ важенъ въпросъ върху когото Англійското правителство и Англійскія народъ иматъ едно мнѣніе рѣшено. Нѣ това мнѣніе ще е и дѣйствително вѣтъ отъ трактатъ. Като торити мислятъ че тѣхъ два въпроса сѣ тѣсно свързани помежду си като прекарватъ сѣдиненіето на Савоа като една причина за Европейскій съюзъ, това е не само мечтателно, пѣ и вѣдительно дору и злодѣйно.

«Торити готови ли сѣ да подкрѣпятъ програмата си? Искатъ ли да сѣ биятъ за Савоа? Ако е тѣй, нека го направятъ и нека сторятъ едно политическо самоубійство. Нѣ ако намѣреніето имъ не е такова, поведѣніето имъ на тоя часъ е явно противъ патриотическо, ако не положително злодѣйно. Тѣ сѣ тоя начинъ искатъ луко да строятъ съюзътъ не-

жду франція и Англія, и да бѣдствуватъ единъ Европейскій бой, съ единствена цѣль да пріематъ изново властъ.»

Тѣй говори органътъ на лордъ Жонъ Русселъ, и отъ противеніето което владѣй между партіити работата на Савоа става министърски въпросъ. Ако въ Англія мнѣніето и да е противно на намѣреніята на Франція, то не сѣ обезпокоява за бѣднитѣ сношенія на двѣти царства.

Надѣватъ сѣ че важни преключенія ще сѣ случатъ слѣдъ не много врѣмѣ нѣ мѣнотити които пречатъ на изпълненіето имъ сѣ голѣми. Франція какъ ще дѣйствува относительно за Савоа, ако Сардинія пріемне сѣдиненіето на държавити на средня Италия? Англія какъ ще глѣда сѣдиненіето на Савоа съ Франція, като предложимъ че то ще стане слѣдъ малко изпълнено дѣло. Тѣ сѣ мѣнотити които сѣ раждатъ отъ днешното състояние на работити.

Телеграфическити днешни ни извѣстия че държавити на средня Италия жребилѣ едни за сѣдиненіето съ Сардинія, други за отаѣлно царство. Гласовети за сѣдиненіето бѣха повече и спорѣтъ особитити новини които въ Цариградъ дойдоха царъ Вакторъ Емануилъ обяви официално на пратенити отъ средня Италия, че пріежалъ сѣдиненіето. Не знаимъ до колко тая новина е истина, нѣ, въ сѣкакъвъ случай, отъ депешата на Г. Кавуръ, сѣ предвижда едно подобно рѣшеніе отъ страна на туринскія кабинетъ.

Колкото за въпросътъ на Романіити, вѣрватъ че той приближава да сѣ натъкне. Въ послѣднитѣ тѣхъ врѣмена сѣ только занимаха за папството, щото тоя въпросъ ако не сѣ е наредилъ, той поне сѣ разясни. Обстоятелствата бѣха такива щото учениги католици издадоха гласътъ си за да защитятъ правата на св. сѣдалище. Между безбройнитѣ брошюрки които сѣ появиха върху тоя подлогъ, много поставиха въпросътъ въ истинното му положеніе.

Търговскія трактатъ между Франція и Англія е заключенъ, говори сѣ за заключаваніето на единъ морски трактатъ между сѣщити сили. Англійскити вѣстници сѣ които го сѣнуватъ, его самити имъ думи:

«Имаме добри причини да вѣрваме дума единъ отъ тѣхъ, че вліяни лица сѣ занимаватъ въ тоя часъ, и сѣ добри знакове за сполучаваніе, за средствата които сѣ нужни за заключаваніето на единъ морски трактатъ между Англія и Франція, който да бѣди въ гармония съ началата на търговскія трактатъ, и скоро заключенъ. Можимъ сѣкакъ да вѣрваме че Г. Робертъ, подобно и въ тоя случай спомога сѣрдечно за тая цѣль, и дава опитити сѣ сѣзати и подпорката на важното му вліяніе. Сполучваніето на трудовети му ще даде на Търговскити интереси и на мореплаваніето

най голѣмити ползи които сѣ пріели по нашити дни.»

Както говорихме въ малкіятъ сѣлисть французската войска която занимава Ломбардія зема заповѣдъ да сѣ тотви да трѣгнѣ, нѣ не сѣ знай на кѣдѣ. Иъкои вѣстници мислятъ че тѣ не ще да ходи на Франція.

Свѣтътъ на имперіята когото Австрія рѣшила да уголѣми занимава духовети и вѣстници. Австрійскити вѣстници разглеждатъ ползити които тая мѣрка ще произведе въ днешниги обстоятелства. Франкофрскія тѣ подвърждава сѣществованіето на това предпріятіе и излага долнитѣ разсѣженія:

«Особитити обстоятелства въ които сѣ намира въобщо монархіята и разпленіето което сега владѣй въ нѣкой отъ частити ѣ, не позволяватъ съставяніе то на единъ парламентъ подобенъ на Англійскія; за това императорътъ рѣши да уголѣми широко свѣтътъ на имперіята.

Това събрание ще сѣ състави за напрѣдъ, освѣтъ отъ членовити които императорътъ ще избере изъ помежду високити чиповници и най отличити лица на имперіята, 38 представници на разнитѣ провинци, избрани отъ императорътъ. Тоя свѣтъ който ще представя сичката монархія, иде сѣ занимава за разгледваніето и опредѣленіето на бюджетътъ, за нарежданіе то на сичкити смѣтки на държавата, за рѣшеніето на сичкити финансови дѣйствія, за разгледваніето на законити на сичката монархія и за даваніе то на мнѣніето си върху сичкити други работи които императорътъ ще му предложи.»

СѢКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ

«Диникътъ на отъ Ловичъ: Истина е казалъ катигорнѣтъ Янковъ и защитникъ киръ Маноловъ, че Янко нѣмалъ никакъвъ примѣръ за подражаніе къмъ добродѣтельтъ; ама имъ пытамы, какъвъ примѣръ иска той отъ него? Янко не е, с. Илія та да показва примѣры за добродѣтели, нити знае да прави чудеса—нима г-нѣ Манолоки [...] показва нѣкой высокъ знакъ на светото питіе? Нима Ловчанити щятъ чака като отъ янка чловѣкъ добродѣтель? Янко е единъ чловѣкъ сиромашъ, който едва може да препитава дѣцата си. Той е на години май преминалъ: ако е като г-на [...] той ще знае да покаже поне едно чудо като неговити г-нѣ [...] направилъ е много чудеса, ами какъвъ сѣ я? тѣхъ сѣ нѣщо! нѣ да сѣ далеко та кива чудеса отъ честитѣ стѣлпове на вѣстникъ България—Нима Ловчанити щятъ чакатъ като отъ г-на Янка добродѣтель, оны нека зематъ примѣръ отъ свѣщенныятъ чинъ. Единъ учитель има добродѣтель, кога вѣрно и мѣжки сѣ изпълня учителскити длѣжности а не, кога сѣ кротостъ чака, като... да му удрятъ пѣлджъ, и да го каратъ съ бычатъ на кѣдѣго сѣ щятъ? Нито е бывало нѣкое чудо до сега отъ нѣкой си учитель, ни Г. Янко може го направитъ. За срамъ на учителити да сѣ заповѣдватъ отъ чловѣ-

вѣци, които нито себе си познаватъ нито какъво говорятъ знаатъ. Г. Янко е много жалъ, че Г. Манолоки го хули ученицити му а той напада върху нѣ Г. Янко такъвъ хваля неше, нѣ то му бѣхъ направили въ В. България нито сѣ радуваше като бѣхъ похвалѣ Манолоки: защото той знаеше че устѣта на таквитѣ ученици, които сѣ научили само да хулятъ учитель, нѣма да закуснѣтъ да похулятъ нѣго: и тѣй да сѣ не сѣрди г-нѣ Манолоки на г-нѣ Янка: ами нека жѣне какъвъ сѣятъ: ако бѣде сѣжалъ ишеница—нища ще жене, ако ли бѣде репей то гово знаеніе. Азъ го само свѣтътъ пріятелски, безъ пристрастіе, че струва добръ и логически, като поспѣва тѣй слѣпо, и напада върху невинити чловѣци. И сѣмъ сѣ недоказанъ чѣсть неговъ доброжелатель.

—Извѣстятъ ни отъ Ломъ, Фев. че нѣколко отъ гражданѣти гласели да пишатъ до свети Врачанѣтъ Доротея, за да го молятъ да не по кой е дописникътъ който описалъ сѣстояніето на училище-то нѣтъ. Азъ може да го памѣри той самъ, да е ожепъ да нѣше нѣтъ, сир. да му изаминято на дописникътъ.

Това било тѣхно памѣреніе; нѣ то е да нѣхъ кажимъ че то е только сто колкото глупаво. Че училищѣ нѣ е въ недобро сѣстояние, тоя потвърдено прѣдъ цѣлъ народъ, отъ едно слово което Г-нѣ Пишурка казалъ църква, прѣдъ много врѣмѣ. Нека прѣсѣ откажатъ отъ горнѣто си намѣреніе, и нека поправятъ училището сѣ.

—Сѣобщаватъ ни отъ Разградъ Фев. «Г-нѣ Ексархосъ ни пише че дина на вѣстникътъ му сѣ свършилъ. Слѣдователно камиа да му го плати, да го подноия за слѣдующата година.

«Азъ нѣмамъ благодареніе отъ вѣстникътъ му; не щѣ да го подновя е щѣ го напусна. Отъ него не сѣ ползувахъ друго освѣтъ че увивахъ въ тарскія сѣ дюгенъ ниперъ, каранѣи нипѣдъръ и пр..... Нѣ и него дѣто права, азъ по обичаятъ да сѣ купя ба книга че е поестина.

«Отъ другъ страна, не щѣ нѣмашката да напусна вѣстникътъ му, за некажитѣ права това, защото нѣма давамъ. Ако нѣма да зема, нека дойдѣ сѣ земе парити. Азъ сѣ намирамъ дни въ Цариградъ въ Асна Алѣя Присъ Ханъ, неща му мѣрснѣтъ вѣстникътъ.

«Азъ Х. П. Иліевъ —Единъ правдолюбивъ Карловецъ сѣ намѣрилъ да оправдай протосинѣ Кирила за злото поведѣніе на когото нѣ веднѣждъ говорихме. Тоя карловецъ познатъ; той живѣе въ Калюферъ и кирилъ му е вуйчо.

Тоя карловецъ, който сѣ дръмъ всякога піяно въ Ц. В. защищава вуйчѣто добро. Нѣ испадналъ ли е да му поминимъ безчестното живѣніе на протосинѣгелътъ кирила у Калюферскити кагерки, и изгонваніето му отъ калюферъ по причина на раскошното му поведѣніе.

Мон. въ Ц-градъ 1860 Марта. 11

Лир. Тур.	117
Лир. Анг.	128 20
Минѣ	60 30
20-франгъ	102 30
Полъ Имп.	104
Медж. бѣло	22 35

РЕДОВЕН ПРИТЪРКЪ НА БЪЛГАРІЯ

Брой 28

Есепробръ 1860 Мърта 14

Година 1

Видинъ 1860 Февр. 5

31-ий на миналий мѣсець іануарія ще оставе не забравенъ на Видин-
ліни. Незабравенъ дуиашъ, но не
неограничено, защото ще ся забора-
единъ пѣтъ. А кога ще бжде това?
Това ще бжде кога то ся удостои
съ царскитъ милость отъ която ся на-
дѣваме че ще подари на найвѣрныи си
народъ да види въ църквѣтъ си за
свещенноначалникъ одного който е
» Българинъ « а не инородецъ.

Коя е тая радость която е въз-
хитила Видинцити, па и мена за да зе-
ма перо въ рѣкъ, и да пише у въ-
стницити? радостта е че на 31-й іану-
арія видѣхме първата служба да ся
извършава на нашъ природенъ языкъ
какъ? дали Видинците добиха бълга-
ренъ владыка? Не, това іоще не е. Да
ли ветхія имъ владыка е научилъ бъл-
гарски? Боже сачувай, хичъ възможно
ли е да направи такавъ грѣхъ? Е! се-
га ще рече всякій, българинъ влады-
ка немате, вашія български не знае, а-
ко е поплъ служилъ това не е чудно
защото поповети ви са българе, про-
чее или каже какъ стана това или ще
тя наречеме че си ты дописниче по-
длудѣлъ, ако не по речи че наближава
да подлудѣемъ, а отъ що? само за това
защото видѣхъ че и на Видинцити чув-
ствата сѣ разбудителни. За да не ос-
тавамъ читателити за да ся мѣлятъ да
пророчествуватъ бързамъ да опиша отъ
кадъ происходитъ въсхищеніето ми, а
че послѣ ти оставамъ като безпри-
страстни съдиини да пресѣдатъ да ли поменюва
иматъ право или не? Ииѣй уиш да
свѣтуть.

Довианекіятъ свещенноначалникъ
че е българинъ, това е познато. Той
за пѣкакви негови особни подлози бѣ-
ше дошълъ въ града ни. Той тука ся
бави близо единъ мѣсець дви, пощо
наближаваше день-а на трѣгваніето му
споредъ прѣмѣчаніето на едно лице,
нашія владыка го покани щото да слу-
жи въ недѣля на 31-й іануарія. Той
гласъ или подобрь да кажа тая радо-
стиа вѣсть, , едно мѣповеніе ся ра-
знесе по цѣлый градъ; на всѣкъдъ ся
чуеше, я ще идимъ въ църква да ви-
димъ какво е това българинъ влады-
ка. Нетърпеніето достигна на найвы-
сокъ степенъ. Всякій дуиашъ, ахъ
боже скрати тая нощъ и тоя день, за-
щото гласъ ся раздаде, у сабота. а-
кво и да е денѣтъ ся свърши. Оиыя
конто сѣ далеко отъ църквата, дойдоха
при свои родини и пріатели да спятъ
боящи ся да не закѣснеятъ. Нощта
ся премина всякій търчеше у църква.
Она ся напълни и немате човекъ каде
да стѣи! Владыката доде. Ташина
най голѣма. Всякій бѣше отъ радость

онезялъ; тихій гласъ на г-на да кажемъ че сѣмъ Видинець, но се-
Иларіона когото провозгласяваше га като видѣхъ че монти съграждане
» миръ всѣмъ « сокруши сѣрдцата ся сабуждатъ, совзе мя една голѣма ра-
на благовѣрнители хрістіане. Владыката достъ и кога то ходя по сокацити ду-
ся облече у средъ църквата, кога за-
хвана съ едно най голѣмо благоговѣ-

ніе да пѣе *приидите поклонимъ ся* ги пакъ радостенъ періодъ ли го ду-
и припадемъ ко хрісту сичките ду-
намъ хрістіане бѣха готови да поко-
лото на 1859 година едни и други
лепичятъ. На сичкити сѣрдцата бѣха
родолюбци согласиха една учителка
калугерца Она захвана да учи некол-

ти, я глѣдай бе брате казватъ че бъл-
гаринъ не може да бжде владыка. То-
ва ся мина, като училищнити дѣца ис-
пѣха съ умиленъ гласъ « святій бо-
же « владыката излезе на олтаринти
врата и на нашъ природенъ языкъ и
сказа молитвата Господи Господи при-

зри съ небесъ и пр. » Отведнѣ-
ждъ като единъ илектризмъ сабудени
хрістіанети, хванаха да думатъ » а бе
нашія владыка дума » и посѣти едно
въ рѣкъ « и соверши егоже и пр. »
а чули това какво казва, сирѣчь и
посѣти винограды сей и утверди и пр.
И това ся свърши. Апостолъ ся чете
на простобългарскій языкъ. Еванге-
ліето такожде, » Иже херувими « ся
испѣ на старобългарски языкъ. Свя-
щената тайна като ся предаде въ рѣ-
цѣти на Негово боголюбіе, чухме мир-

ный му гласъ като думаше , всѣхъ
васъ православныхъ и благочестивыхъ
хрістіанъ и пр. « И тука отведнѣждъ
зафанахъ гласове да ся слушаютъ. Е
Българскитъ отъ грѣцкитъ много да-
лекъ е была защото я глѣдайте той
семенува , православнити хрістіане «
а нашия владыкъ поменува свекогаждъ
г-иъ Кр: Пашурка изъ Лоиъ.

Панто и Момо. « Майке вѣра да ли
отъ тѣхъ двоицата Панто и Момо ся уст-
помислете да ли имамъ право или не
ронтедите ка православнитъ вѣрѣ? да
хода като пѣиъ, отъ радость чи
Един и други конто знаѣтъ нѣчто мой
отечественный градъ ся сабужда
грачки, доказувахъ че нашия владыкъ
отъ скорозаспалый сѣиъ и напредва.

Напредъ братіа, това е желаніето
Августѣйшаго ны царя когото богъ
дѣловѣчно да поживи.

Въ заключеніе нека ви кажикакъ
за щастливи ся считаме че освѣиъ Н.
Сайдъ наша ефендимизъ, който е
пѣленъ съ благость кѣмъ онеправда-
нѣиъ сѣиъ и строгъ судія онеправдате-
лѣиъ Н. В.
Хуршидъ бей ефенди който сѣ най
голѣма точность преглѣдва работите
които спадатъ въ круга на дѣлания-
та му. Дано Всевышній богъ ны у-

даваме, отъ добрините на тѣхъ двѣ вы-
соки лица,
Защо да ся подписвамъ като мя
знаетъ кой пише такива работи.

П. Д. Съ нетърпеніе чакаме сища
да видиме и плодове на г-иъ Лука
увѣрене сме че и той скоро ще ны
До 31-а іануарія срамвахъ сѣ зарадва съ некой съ зекой яспѣтъ.

Въ заключеніе нека ви кажикакъ
за щастливи ся считаме че освѣиъ Н.
Сайдъ наша ефендимизъ, който е
пѣленъ съ благость кѣмъ онеправда-
нѣиъ сѣиъ и строгъ судія онеправдате-
лѣиъ Н. В.
Хуршидъ бей ефенди който сѣ най
голѣма точность преглѣдва работите
които спадатъ въ круга на дѣлания-
та му. Дано Всевышній богъ ны у-

даваме, отъ добрините на тѣхъ двѣ вы-
соки лица,
Защо да ся подписвамъ като мя
знаетъ кой пише такива работи.

П. Д. Съ нетърпеніе чакаме сища
да видиме и плодове на г-иъ Лука
увѣрене сме че и той скоро ще ны
До 31-а іануарія срамвахъ сѣ зарадва съ некой съ зекой яспѣтъ.

Въ заключеніе нека ви кажикакъ
за щастливи ся считаме че освѣиъ Н.
Сайдъ наша ефендимизъ, който е
пѣленъ съ благость кѣмъ онеправда-
нѣиъ сѣиъ и строгъ судія онеправдате-
лѣиъ Н. В.
Хуршидъ бей ефенди който сѣ най
голѣма точность преглѣдва работите
които спадатъ въ круга на дѣлания-
та му. Дано Всевышній богъ ны у-

Н. П. Д. Словото което каза учителката на испита бѣше едно изясно дѣло, дано въ го прати нѣкой да го печатате, оно е написано съ най-голыми доказательства, които искараха радостно съзвѣи на слушателите. Неостана мѣсто за подписъ, камо ли за друго.

Господине Д. Цанковъ.

Въ Ц. Вѣстникъ брой 473, видѣхъ една статія отъ Карлово, оправдающа оклеветеніята Кирила!! фанариѣтското блюдо, съ подписа « единъ правдолюбивъ Карловецъ. » Г. Ексархосъ бы сторилъ добръ ако си бѣше забучилъ шарлатанскыте очила, за да си отвори мигалити и да види че, тая статія неможе да ся нарече оправдающа Кирила: защото неможе да о-провергае че Кирилъ не е сж. испяждалъ отъ Калоферскій женски метохъ че не е събиралъ души-дѣла и пр.

Авторътъ, като неможалъ да противостои на истината, той ся занялъ да удовлетвори поне яростта която храни прѣтиво Г-на Д. Цанкова. Обаче то си му е естествено; той въ сичкити си статіи до сега се така пише: зръзва на страна подлогътъ ся, и си указва пушката на г-на Д. Цанкова. Оправдательтъ!! ся плаче въ статіята си че Г-нъ Цанковъ го наричалъ пѣанъ и исученъ;— кой му е кривъ когато е кюлхане? нека непе като..., нека ся прива два да не трушатъ винянти чыши по главата му; нека ся бѣше изучилъ въ Одесса, нимаа родолюбивити Калоферци малко иждивиха подири му? Г-нъ Цанковъ е длъженъ да покаже пороцити му, които пороци може да произведжтъ голъма вреда: младины невинни душици, за които трѣба да е единственый примѣръ, що усвоятъ нравити му, и мажко кжсно, ще минжтъ въ редътъ на пѣанскіятъ полкъ; и по край тая мръсна страсть, ще спечелятъ сичкити вонещи страсти? България ся показва тука прѣятель на българскити майки, и Ц. В. прѣятель на единъ пѣаница, който рано или късно ще разврати много невинни душици ще расплачи отъ прѣятелкити на «българия» които, съ най религіозна почеть сж носили любезнити си рожби въ Атробата си, и сж мислили съ неисказанна грижа за новити и вторити душици въ тѣхъ! И когато ги видѣтъ въ обятіята си, най първата имъ грижа бива да ги отдадатъ на Учители, които да имъ дадатъ доброво-слытаніе, и ги снабдятъ съ мирни и добродѣтелици прави!

Нека оставимъ сега на Г. Цанкова да му отговоря за колкото го напада, и мы да свършимъ, като му раз-дробимъ еще нещичко отъ статія-та му, (ОПРАВДАЮЩА)!

Правдолюбецътъ, като ны взима за духовенъ, казва на едно мѣсто че, съ голъма завистъ глѣдатъ на гръцкити владыци ся стремя да захванатъ мѣстото имъ! А по доло пакъ казва че, мы сме бѣле най крѣпкити защитници на гръцкити владыци да владѣятъ надъ катедрити си. Отъ това по живо противорѣчіе небыва, всякиможе го види, безъ никакво затрудненіе. Оправдательтъ ни дава воля тука да мыслимъ че, мозакътъ му не е бѣлъ спокоенъ когато е писалъ; нъ е имала нѣкаква сила която да го е владѣла, и неволно направила да си противоречи самъ. Той е бѣлъ, попросту или пѣанъ или лудъ. Свършоваме като му казваме тая: да ся не мжчи да оправдава вуйка си; нъ ся мжчи да го понаучи на православіе, ако е възможно да ся неплаче чи го наричатъ пѣанъ; нъ да ся плаче че неможе да ся остави отъ пѣанство, и ако иска да му не турятъ това *приложително*. то нека ся заклъне да не пѣе вече. Ако и-ска да му учѣняватъ читателите статіити му за учени, то той нека когато пише да пише съ вниманіе, а не на едно мѣсто да пише че българети нѣма-ли сношеніе съ Римъ, а на друго мѣсто да увѣрва че по политически, и намъ каква причина, имали сношеніе твърдѣ тѣсно съ Римъ.

Прощавай за сега, а ако некашъ да ся изпълни желаніето ти, върди горпити правила.

Единъ Балъ-капанецъ.

Цариградъ 10-й Марта.

СЪК. НѢЩА И НОВИНИ

— Извѣстиятъ ни отъ Ямболъ 26 Фев. че злодѣйцити страшно опусто-шаватъ околностити на тоя градъ: почти сѣвоя ношъ, кжщи и дюкжни ся обирали, по лозята хора сж съблж-дали. Разбойничити съблжкли наскоро трѣна христѣанъ и единъ еврейнъ които си идяли отъ Сливенъ.

Гюмрюкѣити закарали въ Сливенъ тютюнджійскіятъ еснафъ защото не склонилъ да даде втори гюмрюкъ за тютюнтъ. Преди да заведатъ въ Сливенъ, Еснафътъ ся представилъ на мѣстніятъ мезлишъ и поискалъ работа та да ся отнесе до голъмо сѣдовище той показалъ Едирне и искалъ да ся извѣсти тамошніятъ мезлишъ рѣшеніа та на когото ся склонилъ да приеме.

— Г-нъ Ексъ-сархосъ извѣстява че « на настоятелити на книжницата сж дало право » да издаватъ българ-скити книжници « и така българскити книжници слѣдватъ да ся издаватъ как-то и до сега. » Той още увѣрва че тѣ сж принадлежность на Книжницата.

Нито едното нито другото не е право. Г. Ексъ сархосъ лжжи и сега как-то и сѣкога. За да го докажимъ, ные ще му наумимъ приключеніята кои то станаха прѣзъ миналата седмица. Нека

ня кажи, ако българскити книжници сж станали принадлежность на книжницата, ако тя ще слѣдва да ги издава защо, има нѣколко дни, министерство-то на просвѣщеніето или по добръ Императорската цензура, улови пър-виятъ Нумеръ отъ книжницити и една часть отъ вторіятъ? защо ги събра ги занесе на полиціята въ Цариградъ? защо Г-нъ Ексархосъ, по за-повѣдь, ся трѣси за да ся положи въ М.....Рай? защо Г-нъ Ексархосъ мо-бѣгна, скри ся и накара единъ отъ роднинити си Костадина Макрото да ся запрѣ за негово мѣсто? защо Ма-крото спа една ношъ въ тъмница? защо настоятелити направиха арзухалъ, и го представиха на В. Порта за да зе-матъ изволеніе да печататъ друго пе-риодическо списаніе? защо до сега книжницити не ся исфабрикосаха?

Г. Ексархосъ ще отговори ли на сичкити тѣя питанія? Тѣя питанія ся приключенія които цѣлъ Цариградъ да знай. Тѣя приключенія засрамя на Ексархоша и настоятелити не быхме ги ка-зали; тѣ ни паслжватъ.

— Г. Ексархосъ не говори нищо на-то една дума, за словото изречено съ Каратеодориди, и при това то слово говори противъ българскити интереси.

— Както извѣстяваме въ Пол. Из-гладъ жребити на държавити на срѣд-ня Италия ся прѣели отъ Викторъ Ем-мануилъ и депутатити пратени отъ страна на тѣя държави ся прѣдстави-противъ правата имъ! Едно подобно мѣлчаніе, въ едно толко критическо по-ложекіе, отъ страна на Г-нъ Ексъ-Сар-хоса ни кара да мыслимъ много нѣща ли официално и тържественно прѣмъ Н. В. който ги увѣрилъ че жребити на народити ще ся подкрѣпятъ въ при-ринѣ. Следъ малко за потвърденіе тѣя прѣеманіе Сардинскити войс-ще влжзатъ въ срѣдняя Италия за-поставятъ пѣлно провинціалнити пра-вительства, въ имя на Викторъ Еману-илъ. Въ тоя случай, както словото на Императорътъ го обявља, Фран-ція е длъжна да иска Савоа.

Една телеграфическа депеша извѣ-стява че Г-нъ Тувнелъ ся отговорилъ на депешити на Г. Кавуръ и бѣлжжалъ собсвенната разлика която сжще-ствува между сѣединеніето на Тоскана която не ще ся препознай отъ Европа, и сѣединеніето на Савоа която своево-лю ще ся даде отъ Викторъ Емануилъ. Фран-ца не щела да подкрѣпи Туринскіятъ кабинетъ въ тоя опасенъ пѣтъ.

Последнити новини отъ Европа из-вѣстяватъ че Кардиналъ Антонели о-говорилъ на дописката на Г. Тувнелъ за която говорихме. Тоя отговоръ обнародванъ отъ вѣстникъ « Нордъ »

Кардиналъ Антонели казува, че па-тата не ся стѣгласява на Францу-скити предложенія,